

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 21 czerwca 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z powództwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w R. przeciwko B. M. oddalił powództwo.

Sąd Rejonowy ustalił i zważył, iż pozwana B. K. posiadała względem powodowej spółki zaległości finansowe, które spłaciła przed złożeniem pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym tj. w dniu 16 października 2015 roku. Natomiast w dniu 22 kwietnia 2015 roku (...) SA z siedzibą w R. zbyła przedmiotową wierzytelność na rzecz (...) sp. z o. o. z siedzibą we W.. Wobec tak ustalonego stanu faktycznego Sąd I instancji oddalił powództwo, bowiem powodowa spółka nie udowodniła iż pozwana była jej dłużnikiem.

Apelację od powyższego wyroku wniosła strona powoda zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu wyrokowi pełnomocnik powódki naruszenie przepisów prawa procesowego w postaci art. 505³⁷ § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i w konsekwencji nieumorzenie postępowania mimo, iż powód nie uzupełnił właściwie braków formalnych oraz art. 230 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie do przedmiotowej sprawy polegające na uznaniu za fakt przyznany okoliczności, jakoby pozwana uregulowała zaległości podczas, gdy okoliczności sprawy nie pozwalały na zastosowanie tego przepisu. Tym samym strona powodowa wniosła o uchylenie wyroku Sądu I instancji oraz o umorzenie postępowania, a także o zasądzenia od pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że pełnomocnik powoda został wezwany do uzupełnienia braków formalnych pozwu poprzez załączenie pełnomocnictwa umocowującego do działania w imieniu powoda. Brak ten nie został przez należycie uzupełniony bowiem pełnomocnictwo udzielone występującemu w sprawie radcy prawnemu pochodziło od innego podmiotu niż powodowa spółka.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się uzasadniona, co w konsekwencji doprowadziło do umorzenia postępowania.

Zgodnie z przepisem art. 505 § 1 k.p.c. po przekazaniu sprawy do sądu według właściwości ogólnej przewodniczący wzywa powoda wyłącznie do wykazania umocowania, o ile stwierdzenie umocowania przez sąd nie jest możliwe na podstawie wykazu lub innego rejestru, do którego sąd ma dostęp drogą elektroniczną, lub do przedłożenia pełnomocnictwa, a po przekazaniu sprawy na podstawie art. 505(33) § 1 lub art. 50534 § 1 przewodniczący wzywa powoda również do uiszczenia opłaty uzupełniającej od pozwu - w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia wezwania pod rygorem umorzenia postępowania. W razie nieusunięcia powyższych braków pozwu sąd umarza postępowanie.

W toku niniejszego postępowania pełnomocnik strony powodowej składając pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym powołał się na pełnomocnictwo ogólne udzielone przez (...) SA z siedzibą w R. w dniu 16 kwietnia 2015 roku. Po skutecznym wniesieniu przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym pełnomocnik pozwanej został wezwany zarządzeniem z dnia 21 stycznia 2016 roku, zgodnie z dyspozycją art. 505 (37) § 1 k. p. c. do złożenia oryginału pełnomocnictwa, ewentualnie jego uwierzytelnionego odpisu, umocowującego do działania w imieniu powoda wraz z odpisem dla strony przeciwnej w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem umorzenia postępowania. W odpowiedzi na wezwanie Sądu pełnomocnik powoda złożył do akt pełnomocnictwo szczególne udzielone przez (...) SA z siedzibą w R. na rzecz (...) sp. z o. o. z siedzibą we W..

Wobec powyższego uznać należy, że podniesiony przez apelującego zarzut naruszenia przepisu art. 505 (37) § 1 k. p. c. W toku postępowania Sąd I instancji nie dostrzegł, że braki formalne pozwu w postaci braku należytego umocowania nie zostały uzupełnione. Treść załączonego przez występującego w sprawie radcę prawnego pełnomocnictwa wskazuje, iż powodowa spółka upoważniła (...) sp. z o. o. jedynie do zawiadomienia dłużników powoda o dokonanej w dniu 22 kwietnia 2015 roku cesji wierzytelności. W aktach sprawy brak jest zatem pełnomocnictwa procesowego udzielonego

radcy prawnemu występującemu w sprawie. Na marginesie przypomnieć należy jednak, iż w niniejszej sprawie nie mamy do czynienia z sytuacją, by w charakterze pełnomocnika procesowego strony powodowej występowała osoba, która nie może być pełnomocnikiem, a tylko występowanie w charakterze pełnomocnika procesowego osoby, która nie może być pełnomocnikiem, oznacza brak należytego umocowania powodujący nieważność postępowania (art. 379 pkt 2 k.p.c.) – zob. uchwałę Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 8 lipca 2008r. III CZP 154/07, OSNC 2008/12/133 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 sierpnia 2001 roku, I PKN 586/00, OSNP 2003/14/335, OSNP-wkł. 2002/2/5, M. Prawn.2002/4/149, Lex nr 50013.

Z uwagi na uwzględnienie pierwszego z zarzutów Sąd pominął ocenę zasadności podniesionego przez apelującego zarzutu naruszenia art. 230 k. p. c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 3 k. p. c uchylił wyrok Sądu I instancji i umorzył postępowanie.

Ponadto Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku apelującego o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów postępowania apelacyjnego ponieważ zasadność apelacji była wynikiem niedbałego działania pełnomocnika strony powodowej. Nie sposób zatem obciążyć pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez stronę powodową. (art. 102 kpc)